

התובע :

יחיאל שמו, ת"ז 32372849

מרחוב שקד 60/1, טבריה

טלפון : 050-3688771

באמצעות ב"כ עו"ד אריאל פרייברג (מ.ר. 62254)

ו/או אלון קיפר (מ.ר. 88761) ו/או יגאל רסקין

מרחוב אבא הלל 7, רמת גן

טל' : 03-7412358 פקס' : 077-3180983

דוא"ל : office@freiberg-law.com

– נ ג ד –

הנתבעים :

1. גיל אריש תשתיות מים וביוב בע"מ, ח.פ. 514471382

באמצעות ב"כ עוה"ד גסאן אגבריה ואח'

משד' פל-ים 5, חיפה 33095

טל' : 04-8623430; פקס : 04-8675177

דוא"ל : ghassann@inter.net.il

2. סעיד פודה, ת"ז 311555262

מטיבה

טלפון : 052-4803064

3. קרנית, קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים

מדרך מנחם בגין 23, תל אביב 66182

טלפון : 03-7111666; פקס : 03-7111661

דוא"ל : tviot@karnit.co.il

מהות התביעה :

נזיקין – נזקי גוף

סכום התביעה :

אינו ניתן להערכה.

סכום אגרת

בית המשפט :

819 ₪ (לפי ס' 34 בתוספת 2 לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007).

תיקים קשורים :

לא קיים הליך נוסף בבית משפט או בבית דין, בקשר למסכת עובדתית דומה.

כתב תביעה מתוקן

הזמנה לדין

הואיל והתובע הגיש כנגדך כתב תביעה המצורף בזאת, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגיש כתב הגנה אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין:

1. הנתבעת 1 הינה חברה הרשומה כחוק בישראל, אחראית לביצוע פרויקטים שונים, אשר בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו הייתה מעסיקתו של התובע.
2. הנתבע 2 הינו מי שבמועדים הרלוונטיים היה הנוהג ו/או המשתמש ברכב מסוג מחפרון הנושא מ"ר 153712 (להלן: "**הרכב**") אשר לא היה מבוטח בביטוח חובה.
3. הנתבעת 3 הינה קרן סטטוטורית שתפקידה לפצות נפגעי תאונות דרכים ואחראית לפיצוי התובעת מכ"ח סעיף 12.(א)(2) לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975.
4. התובע, יליד 27.7.1975 היה בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו, עובד הנתבעת ומי שהועסק על ידה.
5. כתב תביעה זה הוגש במקור כנגד הנתבעת 1. לאור טענת הנתבעת 1 בכתב ההגנה כי הפגיעה מושא ההליך הינה תאונת דרכים כהגדרתה בחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים הוספו הנתבעים 2-3 בעילה נוספת, לפי חוק חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים תשל"ה - 1975 (להלן: "**חוק הפלת"ד**").

ב. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה:

6. בתאריך 18.02.2019, במסגרת עבודתו, הוטל על התובע להוביל צינורות ביוב לפרויקט בניה בטבריה, התובע נדרש לפרוק את המטען באמצעות קשירת הצינורות וחיבורם לכף מחפרון. עת היה על כף המחפרון נפל התובע מגובה ונחבל (להלן: "**התאונה**").
7. התובע יטען, כי אינו יודע ולא יכול היה לדעת מה היו הסיבות המדויקות שגרמו לתאונה, כי התאונה נגרמה כתוצאה מחפץ שהיה בשליטתה המלאה של הנתבעת, וכי עצם אירוע התאונה מתיישב עם מסקנה של התרשלות מצד הנתבעת יותר מאשר עם מסקנה הפוכה, ועל כן, על הנתבעת הנטל להוכיח, כי לא באשמתה אירעה התאונה.
8. בנוסף יטען התובע כי המדובר הוא בחפץ מסוכן אשר היה בבעלות ו/או בשליטת הנתבעת וכי גם מן הטעם הזה על הנתבעת הנטל להוכיח כי לא באשמתה אירעה התאונה.

9. לחילופין, יטען התובע, כי התאונה אירעה מחמת הפרת חובות חקוקות ע"י הנתבעת ו/או עקב התרשלותה, אשר באו לידי ביטוי, בין היתר, במעשים ו/או במחדלים הבאים:

- א. לא סיפקה לתובע מקום עבודה בטוח.
- ב. לא סיפקה לתובע אמצעי עבודה הולמים ובטוחים לביצוע העבודה.
- ג. לא הדריכה ו/או הכשירה את התובע לביצוע עבודת פריקה ו/או עבודה בגובה.
- ד. התרשלה בביצוע הפעולות הנדרשות להבטיח את שלומו של התובע בנסיבות.
- ה. התרשלה בכך שלא וידאה להציב במקום עובדים לביצוע פריקת הצינורות.
- ו. התרשלה בלהבטיח את שלומו ואת בטיחותו של התובע בעבודתו.
- ז. התרשלה בכך שלא דאגה לנקיטת אמצעי זהירות המתחייבים מאופן המפגע ובהתחשב באופי עבודתו של התובע.
- ח. לא סיפקה לתובע אמצעים הולמים ובטוחים לביצוע עבודתו.
- ט. הנהיגה ו/או אפשרה שיטת עבודה לקויה ומסוכנת.
- י. לא סיפקה לתובע אמצעי מיגון ואמצעים לביצוע העבודה בצורה בטוחה וזהירה.
- יא. לא וידאה כי מקום העבודה מאפשר את ביצוע העבודה באופן בטוח ותקין.
- יב. לא ביצעה הדרכות ו/או לא הדריכו את התובע כראוי לגבי אופן ביצוע עבודתו והסיכונים.
- יג. לא ביצעה ו/או וידאה יישום של אמצעי הזהירות והבטיחות.
- יד. נהגה בחוסר זהירות ו/או בחוסר אכפתיות.
- טו. לא פעלה כפי שמעביד סביר וזהיר היה פועל בנסיבות דומות.

טז. הפרה חובותיה החקוקות בתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים) תשנ"ט 1999, בסעיף 49-50 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), תש"ל 1970, בתקנה 139 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח – 1988, בתקנות 8, 9, ו-10 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה) ובתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד מגן אישי) תשנ"ז – 1997.

ג. הסעד המבוקש:

10. התובע נפגע בעטייה של התנהגות הנתבעת במעשה ו/או במחדל ו/או כתוצאה מהפרת חובות חקוקות המוטלות על הנתבעת, ועל כן עותר התובע לפצותו בגין הנזקים שנגרמו לו בתאונה.

11. במועד התאונה היה התובע נהג משאית. מחמת התאונה ותוצאותיה איבד התובע את כושרו לעבודה, הוא נפלט מעבודתו ומשוק העבודה ונגרמו לו הפסדי שכר.

12. התובע מוגבל מאז התאונה בביצוע פעולות יומיומיות שונות ובניהול משק ביתו, הוא נזקק לעזרת הזולת וימשיך להיזקק לה גם בעתיד.

13. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה נזקק התובע לנסיעות לטיפולים רפואיים והוא נזקק להוצאות רפואיות ופארא רפואיות והוא יזקק לכך גם בעתיד.

14. עקב מגבלותיו הנובעות מהתאונה נזקק התובע לשימוש מוגבר במוניות, ולהסעות מיוחדות, ויזקק לכך גם בעתיד.

15. להלן פירוט נזקי התובע:

א. נזק מיוחד:

₪ 420,000	(1) הפסדי השתכרות בעבר-
₪ 45,000	(2) עזרת הזולת בעבר –
₪ 20,000	(3) הוצאות רפואיות ופארה רפואיות ונסיעות לטיפולים בעבר –
₪ 18,300	(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעבר –

ב. נזק כללי:

כב' בית המשפט מתבקש לפסוק לתובע פיצוי הולם בגין נזקיו, בין היתר, בראשי הנזק הבאים:

(1) הפסדי השתכרות בעתיד, על-פי מידת מוגבלותו התפקודית של התובע, או, לחילופין, בהתאם לשיעור נכותו הרפואית, לרבות הפסדים בתקופת הפנסיה.

(2) עזרת הזולת בעתיד.

(3) הוצאות רפואיות ופארה-רפואיות ונסיעות לטיפולים בעתיד.

(4) הסעות מיוחדות ושימוש מוגבר במוניות בעתיד.

(5) פיצוי בגין נזקיו הלא ממוניים של התובע.

16. לאחר התאונה פונה התובע על ידי צוות מד"א לבית החולים "פוריה", בטבריה, שם הוכנס לחדר הלם ואובחנו חבלות קשות בגפיים, בראש, בפנים ובגב עם חשש לדימום מוחי ופגיעה בעמוד שדרה והוא אושפז לביצוע בדיקות מקיפות.

17. בדיקות הדמיה שבוצעו לו הדגימו שברים מרוסקים תוך מפרקיים בעצמות הרדיוס הדיסטאלי (דו"צ), שברים בחוליות L1, L2, L3, ושבר באף, כמו גם,

חבלות בלסת ובפנים, קושי ניכר בדיבור ולנזק בארובת העין, לאחר ניתוח לשחזור פתוח וקיבוע פנימי של עצמות הרדיוס ובחלוף שלושה ימי אשפוז, שוחרר התובע לביתו שידיו מגובסות, בהמלצה להמשך מעקב רפואי, פיזיותרפיה, נטילת משככי כאבים ומנוחה בת חודש ימים

18. התובע, אשר המשיך לסבול מכאבים עזים והגבלה ניכרת בטווחי תנועות הידיים ועמוד השדרה, המשיך במעקב רפואי, אולם, חרף ההתערבות הניתוחית ובאין שיפור בטווחי התנועה והתפקוד הופנה לאשפוז לצורך ניתוח להוצאת הפלטה והברגים. התובע הופנה להמשך מעקב רפואי, פיזיותרפיה, ריפוי בעיסוק, תוך שקילת ניתוח נוסף, נטילת משככי כאבים ומנוחה.

19. כן, טופל בגין כאבי הראש והסחרחורות באופן של מתן טיפול תרופתי סימפטומטי. בשים לב להתדרדרות במצבו הגופני והנפשי, דיכאון, סיוטים, הפרעות בשינה, קשיי נשימה וקושי בביצוע צרכיו הפיסיים, הופנה לאבחון וקבלת טיפול רפואי פסיכיאטרי, שם אובחנה הפרעות פסיכו-נוירוטיות, הפרעות הסתגלות, הפרעות פוסט-טראומה, הכוללות חוויה של תחושת מוות, בנוסף והומלץ לו על נטילת תרופות שונות.

20. התובע ביצע מעקב רפואי במסגרת מרפאות לבריאות הנפש, שם ניתן לו טיפול תרופתי פסיכיאטרי לצורך הרגעה, טיפול בחרדה ולהשריית שינה רצופה.

21. חרף המעקב והטיפול התרופתי, המשיך לסבול ממצב נפשי ירוד, סיוטי לילה וניסיון אובדני והומלץ לו על העלאה במינון הטיפול התרופתי והמשך מעקב פסיכיאטרי.

22. חרף הטיפולים המשיך לסבול מבעיות פסיכיאטריות, התרופות וההפרעות אף גרמו לו לקושי בריכוז ובזיכרון, הוא המשיך לסבול מקשיי התמודדות שונים, בנוסף למגבלותיו האחרות, דבר שגרם לחוסר יכולת תפקודית, הוא הופנה להמשך מעקב פסיכולוגי ופסיכיאטרי.

23. התובע ביצע סדרת טיפולי פיזיותרפיה אינטנסיביים וריפוי בעיסוק במטרה לשיפור טווחי התנועה והפחתת כאב באצבעות, בשורשי כף היד ובגב. אך נותר התובע עם הגבלה ניכרת וכאבים עזים בתנועות כפות הידיים, כמו גם כאבים והגבלה בתנועות עמ"ש והוא הופנה להמשך מעקב וטיפול.

רצ"ב תעודות רפואיות, מסומנות "כנספח 1"

24. פרופ' גיא רובין, מומחה בכירורגיה אורתופדית, אשר בדק את התובע קבע בפרק הדיון והמסקנות כדלקמן:

"מר שמו נפגע לאחר נפילה ממשאית בשתי שורשי כפות הידיים ובעמוד השדרה. עבר ניתוח לקיבוע השברים ברדיוסים בעזרת פלטה וברגים וביד ימין עבר ניתוח נוסף להוצאת הפלטה.

כיום סובל מהגבלה משמעותית בטווחי תנועות שורשי כפות הידיים עם שינויים משמעותיים במפרקים עקב חיבור גרוע. בנוסף, סובל קלינית מתסמונת התעלה הקרפלית אשר גם מודגמת בבדיקת הולכה ביד שמאל ולאחר הניתוחים שעבר קיימות צלקות גסות ונוקשות בשתי הידיים.

מר שמו סובל מכאבי גב תחתון והגבלה קלה בתנועות עקב שברים בחוליות מותניות."

25. פרופ' רובין קבע את נכותו כדלקמן:

"לאור הממצאים בבדיקתו הגופנית ותיעוד המקרה, אני מקבל את הנכות שקבעה לו הוועדה הרפואית של הביטוח הלאומי ומעריך את נכותו הצמיתה כתוצאה מהתאונה הנדונה, לפי ספר הביטוח הלאומי לפי הפירוט:

- יד ימין – 30% לפי סעיף 35 (1)(ד) בגין השפעה בינונית על כושר הפעולה של יד ימין לאחר שברים.
- יד שמאל – 30% לפי סעיף 35 (1)(ד) בגין השפעה בינונית על כושר הפעולה של יד שמאל לאחר שברים.
- גב – 10% לפי סעיף 37 (7)(א) בגין הגבלה קלה בתנועות הגב לאחר שברים.
- צלקות – 10% לפי סעיף 75 (1)(ב) בגין צלקות מכערות בידיים.
- עצבי – 5% בגין CTS משמאל."

רצ"ב חוות דעת פרופ רובין, מסומנת "כנספח 2".

26. ד"ר פרקש הרמן, פסיכיאטר מומחה, אשר בדק את התובע קבע כדלקמן:

מדובר בגבר בן 48, אשר נפגע באתר בנייה במסגרת עבודתו, עקב פגיעתו ונפילתו, נחבל, אושפז ועבר סדרה של ניתוחים. למשך שלוש שנים מיום התאונה לא עבד, לא הרבה לצאת מהבית, סבל מבעיות שינה, סבל מכאבים וחווה מצוקה נשימתית. בתקופה זו מדווח על ניסיון להתאבד.

לקה בהפרעה פסיכיאטרית פעילה עם קשר סיבתי לאירועי התאונה. עד התאונה לא היו תכנים פסיכו-נוירוטיים ותפקד בצורה תקינה.

27. ד"ר הרמן קבע את נכותו כדלקמן:

עקב אירוע תאונת עבודה מ-18.02.2019 הנבדק לוקה בהפרעה נפשית עם נכות צמיתה עקב הפרעה כרונית, בשיעור 30% לצמיתות, על פי סעיף 34 ב' (4) - הפרעות פסיכו-נוירוטיות, הפרעות הסתגלות, הרעות פוסט-טראומה- לפי ספר מבחנים של המוסד לביטוח לאומי.

רצ"ב חוות דעת ד"ר הרמן אנ מסומנת "כנספח 3".

נכות משוקללת צמיתה : 73.61%

28. נוכח חומרות פגיעותיו ובשים לב למצבו, יבקש התובע לשמור על זכותו לתקן את כתב התביעה תוך צירוף חוות דעת רפואיות נוספות.

29. מאז התאונה סובל התובע מכאבים והגבלה בתנועות כפות הידיים, האצבעות, ועמוד השדרה. מקושי בביצוע תפקודים ידניים, מקושי בהרמה, קושי בכיפוף, קושי בצידוד, קושי בהחזקה ונשיאת חפצים ומשאות, הפרעות בתחושה ובאחיזה, קושי באחיזה והטיה, מקושי מעמידה ממושכת, קושי משיבה ממושכת, מקשיי ריכוז, מכאבים עזים, מצלקות רגישות, בולטות ומכערות, ממצב רוח ירוד ודכאוני, מחרדה, ממחשבות טורדניות, מקשיי הירדמות ושינה רציפה, והטיפוליים בו צפויים להימשך גם בעתיד.

30. במועד התאונה היה התובע נהג משאית, לאחר התאונה ומחמת תוצאותיה איבד התובע את כושרו לעבודה במקצועו, הוא מתקשה בלפרנס ולכלכל עצמו, עתידו התעסוקתי נפגע ונגרמו לו הפסדי שכר.

31. מאז התאונה ומחמת תוצאותיה מתקשה התובע בניהול משק ביתו, נזקק לעזרת הזולת בביצוע פעולות יומיומיות הוא נזקק לעזרת הזולת באופן מוגבר ויזקק לכך גם בעתיד.

32. מחמת התאונה ותוצאותיה נזקק התובע לקבלת טיפולים רפואיים, נפשיים ותמיכתיים, הוא נזקק להוצאות ליווי, עזרה ונסיעות ויזקק לכך גם בעתיד.

33. עקב מגבלותיו הנובעות מהתאונה נזקק התובע לשימוש מוגבר במוניות והסעות מיוחדות ויזקק לכך גם בעתיד.

ד. העובדות המקנות סמכות לבית המשפט:

34. הנתבעת 1, חייבת לפצות את התובע בגין אחריותה לתאונה כמפורט לעיל.

35. לחילופין, ככל ויקבע כי המדובר הוא בתאונת דרכים כהגדרתה בחוק הפלת"ד, הנתבע 2, חייב לפצות את התובע בגין אחריותו לתאונה כמפורט לעיל.

36. הנתבעת 3 חייבת לפצות את התובעים מכח חבותה החוקית.

37. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכל לפי תכנון והקשרן.

38. לבית משפט נכבד זה הסמכות לדון בתביעה על פי מהותה, ערכה ומקום ניהול עסקי הנתבעת.

אשר על כן, מתבקש כב' ביהמ"ש להזמין את הנתבעים לדין ולחייב, לפצות את התובע כמפורט לעיל, בצירוף ריבית חוקית מירבית והפרשי הצמדה מלאים מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל, ולרבות הוצאות המשפט, שכ"ט עו"ד ומע"מ.

אלון קיפר, עו"ד
ב"כ התובע